

Christi dōmine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrēne dignitatis glōriam quæsiuit, sed ad cœlestia regna pervēnit. *V.* Iustum dedixit Dōminus per vias rectas, & ostēdit illi regnum Dei. Qui minas. Glōria Patri, Qui minas.

Lectio ix.

Quomodo ergo pro mēritis unusquisque accipiet? Quando? Certē, inquit; sed cōrpora non resurgēt. Nonne iudicant Paulum dicentem: Opōrte autem corruptibile hoc induere incorruptiōnem? Neque animam intelligit, quippe que non corrumpitur, & resurrectio de mōrtuo dicitur: Cēcidit autem corpus. Quare verō cōrporis resurrectiōnem negas? An non possibilis Deo est? Quod dicere, summa amētia est. An non deceat? Quāobrem? Ut corruptibile, quod & laboris est & mortis particeps, in pramiis commūnicet.

Te Deum laudāmus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Venerabilis Pōntifex Narcissus, post laudabile Afræ conversiōnem, ad Hispaniam profectus, Gerōndam rediit, ubi ad martyrii palmam feliciter pervēnit.

Oratio. Deus, qui beatum Narcissum, ut supra. 143.

FESTA NOVEMBRIS.

Dominica aliqua

Novembris.

IN FESTO

Patrocinii

B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex majus.

Quod festum Alexander VII. in omnibus Hispaniæ Regnis celebrari concessit, aliqua die Dominica Novembris, ab Ordinario loci eligenda: & Innocentius XI. similiter extendit, & indulist liberè ac licitè celebrandum in omnibus & sin-

gulis aliis Dominis eidem Regi Hispaniarum subjectis.

Omnia ut in festo beate Mariæ Virginis ad Nives v. Augusti præter Lectiones secundi Nocturni, quæ sumuntur ex Sermone S. Joannis Chrysostomi, Dei Filius, die xij. Septembris, 610. quinta infra Octavam Nativitatis ejusdem beate Mariæ Virginis, cum nona Lectione, & Commemoratione in ytrisque Vesperis & Laudibus Dominicæ occurrentis.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Deinde fit Commem. Dominica.

DIE III. NOVEMBRIS.

In Festo Sanctorum innumerabilium Martyrum Cæsaraugustæ.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxx. præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio.

Respice, quæsumus Dōmine, familiam tuam, & præsta; ut Sanctorum innumerabilium Martyrum intercessiōne munita, ab omni sit culpa defēsa. Per Dōminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat, &c.

Fit Commemoratio de Octava omnium Sanctorum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Innumerabiles Mārtýres Cæsaraugustani, eo tempore passi sunt, quo impius Daciānus, à Diocletiano & Maximiano Imperatoribus in Hispaniam missus est, ut Christianum nomen deleret. Qui Cæsaraugustam urbem ingrediens, tyrannicum edictum promulgari jubet,

bet, ne quis Jesum cōleret. Qui vero contra jussa faceret, gravi supplicio plecteretur.

R. Sancti tui Dōmine mirabile consecutus iter, serviētes præceptis tuis, ut inveniētur illasi in aquis validis: * Terra apparuit arida, & in Mari rubro via sine impedimento. *V.* Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra apparuit.

Lectio v.

Cum nec minis, nec suppliciis mentes Christianorum a veri Dei cultu avētere posset Daciānus, jubet Christianos omnes ab urbe expelli, ut eos ex occultis locis subito prosiliētes armatorum cunei trucidarent. Facto præconiō, sacri omnis Christianorum conventus ovāter exilium amplēfitur, longē secum melius agi putans, si in ferarum recessibus, quā in idola vana, cum impiis hominibus habitaret. Progrediēte dēnique utriusque sexus innūmerā turbā, ab iniquis satellitibus trucidata est. Verū non dum sanguine Christianorum exsaturatus Præsēs, jubet jacētium cōrpora in unum cōgeri.

R. Vēbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, moriētes pro Christi dōmine: * Ut hæredes fierent in domo Dōmini. *V.* Tradiderunt cōrpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Lectio vj.

Et ut tamquam criminōsi puniri viderentur, omnes diversorum scelerum reos, qui in carcerum ergastulis tenebantur interfici jussit; & illorum cōrpora Christianorum corporibus cōgesta

aggregari, & omnia simul ignibus cremari. Sed divino nutu sic separata sunt, ut Martyrum cineres, velut frumentū cāndia massa, in portuiculis conglobati fuerint: aliis vento spargēdis remanētibus. Visunturque hōdie Martyrum cāndidi glōbi, nitōrem sanguineum scelerum victimarum apertē demonstrantes.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dōminus, & quasi holocausti hōstiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum; * Quoniam donum & pax est electis Dei. *V.* Qui confidunt in illum, intelligēte veritatem: & fideles in dilectiōne acquirēte illi. Quoniam donum. Glōria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. Hec mando vobis, ut in Festo Sanctorum Apostolorum Simonis, & Judæ, die xxvij. Octobris.

In Laudibus fit Commemoratio Octavæ Omnium Sanctorum.

In secundis Vesperis fit a Capitulo de sequenti cum Commemoratione Sanctorum, &c.

DIE XV. NOVEMBRIS.

In Festo S. Eugenii Mart. Archiepiscopi Toletani.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, xvij. exceptis his quæ sunt propria.

Oratio.

Deus, qui præsentem diem beati Eugēni Martyris tui atque Pontificis martyrio consecrasti: præsta propitius; ut ejus annuā celebritate letāmur, ejus mēritis donum tue grātiæ consequāmur. Per Dōminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, &c.

In

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Brev. Mart. & Hist. antiquar., & vita Gerardi Abbatis Brononiensis in qua multa dicuntur de miraculis S. Eugenii. Habetur apud Sarium, tom. 5.

LECTIO IV.

Eugénus, Dionysii Areopagitæ discipulus, primus Toletanus Episcopus fuit. Qui Dionysio magistro suo ad Galliam erudiendam relicto, ipse ad Hispaniam Evangelii luce illustrandam profectus, in intima provincie delatus, Toléum venit: ubi plurimos filios Jesu Christo peperit, parénsque Ecclesiæ Toletanæ, atque institutor fuit. Quam Ecclesiam à se fundatam, ut magis stabiliret, & communicatis consiliis amplificaret, ad Dionysium rediit in Galliam. Quo tempore, Domitiano Imperatore secundam in Christianos persecutionem movente, à Sinesi Præfati satellitibus comprehensus, ad Diolum (quod oppidum non longè à Lutetia Parisiorum abest) de fide sua interrogatus, Christum verum & solum Deum se pia mente colere magnâ libertate professus est. Quâ in confessione ab impietatis ministris gladio percussus, martyrio coronatur, decimo septimo Kalendas Decembris.

Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem eternam. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

Corpus Eugénii, ne à Christianis honore afficeretur, in lacum Marcasium, ei loco propinquum, ubi occisus est, à Gentili-

bus projectum, multis sæculis latuit: donec beatus Dionysius Areopagita Hercóldum, quemdam virum nobilem, gravi morbo oppressum, per quietem admonuit, ut fratris sui ac condiscipuli Eugénii corpus ex Marcasio lacu, ubi adhuc jacébat, extractum honesto loco collocaret. Sanitati restitutus Hercóldus, confestim divina jussa exequitur: in ignobili loco nobile corpus invenit, integrum prorsus atque incorruptum: in Diolo oppido magnificè condidit, ubi etiam templum hac de causa consecratum est. Inde novo item miraculo in Ecclesiâ Sancti Dionysii ad Lutetiam Parisiorum postea translatum est.

Desiderium anime ejus tribus tibi ei Domine, Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

LECTIO VI.

Nam, cum populi ex Diolo solemnini supplicationum pompa, Dei placandi causa, ad ædem divi Dionysii aliquando profecti essent, corpusque Eugénii magnâ veneratione secum detulissent, ut eo videlicet deprecatore compotes voti à Deo fierent, atque omni re divini confectâ, domum redire, & sacratissimas Eugénii reliquias referre vellent; divinitus factum est, ut immobiles consistent, nullaque vi de loco, ubi erant, dimoveri possent. Quocirca pro comperto habitum est, Dei esse voluntatem, ut tunc quidem Eugénii corpus in eo potissimum templo honoraretur, ubi Dionysii corpus jacébat. Itaque Diolensibus de amisso thesauro mœnore affectis, Mönachi Cenobii Sancti Dionysii, pro Dei munere

leti, facile corpus Eugénii moverunt, & in sacello parato honorificè collocarunt: ubi clarissimis celebre signis, magna finitimorum populorum religione tamdiu cultum est, quousque singulari Dei beneficio Ecclesiæ Toletanæ, quam ipse fundaverat, & primus Episcopus ræxerat, post mille quingentos ferme annos redditum est.

Stola jucunditatis induit eum Dominus: Et coronam pulcherrimam posuit super caput ejus. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangelium. Amen, amen dico vobis: Nisi granum, ut in Communi antiq. Mart. xxix.

DIE XVI. NOVEMBRIS.

Fit de S. Gertrude Virgine, Duplex. (Fuit heri.)

DIE XVII. NOVEMBRIS.

In Festo SS. Acicli & Victorie Martyrum. Duplex. Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxx. præter ea que sequuntur. Oratio.

Deus, qui familiam tuam beatorum fratrum, & Martyrum tuorum Acicli, & Victorie gloriosæ confessionibus circumdas, & protægis: concede propitius; ut quos patronos agnoscimus, eorum meritis, & intercessionibus ab omnibus adversitatibus liberemur. Per Dominum nostrum, &c.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Hispania Breviaris, & antiquæ Sanctoralibus. LECTIO IV.

Cum Córdoba Dion Præsides carceres, sævos cruciatus,

mortem denique Christianis indiceret, nisi sacra continuo diis faceret; Aciscus, & Victoria fratres sunt ibi reperti aded strenui, ac fortes in asserenda Christiana religione, ut ad Præsidem ducti, nihili se facere jussa Principum audacter prædicarent. Quibus Dion Præsides dixit: Vorse estis, qui sacra deorum contemnitis? Nos, inquit Aciscus, præstamus Christo vero Deo debitam servitutem, non autem dæmonibus, surdisque lapidibus. Erant Præsides ad tam audax responsum, & in ima carceris eos contrudi præcepit; ubi cælesti ab Angelis cibo refecti, postera die sævissima verbera pertulerunt.

Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illasi in aquis validis: Terra apparuit arida, & in Mari rubro via sine impedimento. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrens inundaverunt. Terra apparuit.

LECTIO V.

Altera die de carcere edoctos jubet Præsides in caminum ignis præcipitari; sed suscepti ab Angelis, Deo laudes alta voce personabant. Quare stupefactus Dion imperat illos in flumen cum ingentibus saxis projici. Non tamen ibi angelicum eis defuit patrocinium; nam mediis in fluctibus non mergebantur. Quin mediâ circiter nocte vox audita est, eorum vota non irrita fore denuntians. Tunc candidâ nube oblecti, Christum inter dulces Angelo- rum concéntus perspexerunt.

Verbera carnicum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: Et heredes pro Christi nomine. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes.

Lectio vi.

His perspectis, Dion rotas jubet afferri atque sub rotis ignem accendi, & oleum desuper infundi, ne mora ulla esset, quin Acisclus, & Victoria momento consumerentur. Quibus rotis circumactis, corpora certe crudeliter quasabantur. Ceterum sancti Martyres precibus instabant rogantes, ut ignis extingueretur, ne victoria Dion exultaret. Itaque subito prorumpens flamma, quam plurimos deorum cultores interfecit. Prorsus cum vinci tormentis non possent, Victoria post precibus linguam, & ubera, ex quibus lac pro sanguine fluxit, sagittis confecta est, Acisclus decollatus: ubi ob commendationem pretiosa mortis eorum, eodem die in singulos annos rosae divinitus ortae colligebantur.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum. * Quoniam donum & pax est electis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intelligunt veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam, Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii.

Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

Homilia Sancti Leonis Papae.
De festo omnium Sanctorum.

Oualis sit igitur doctrina Christi, sacrae ipsius sententiae protestantur, ut qui ad aeternam beatitudinem pervenire desiderant, gradus felicissimae ascensionis agnoscant. Beati, inquit, pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum caelorum. De

quibus pauperibus veritas loqueretur, forte esset ambiguum, si dicens, Beati pauperes, nihil adderet de intelligenda pauperum qualitate, & sufficere videretur ad promerendum regnum caelorum ea sola inopia, quam multi sub dura, & gravi necessitate patiuntur. Sed cum ait, Beati pauperes spiritu: ostendit eis regnum caelorum tribuendum, quos humilitas commendat animorum, magis, quam indigentia facultatum. **R.** Propter testamentum Domini, & leges paternas, Sancti Dei persistenterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, & una fides. **V.** Ecce quam bonum, & quam jucundum habitare fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

Dubitari autem non potest, quod humilitatis istius bonum facultus pauperes, quam divites assequantur, dum & illis in tenuitate amica est mansuetudo, & istis in divitiis familiaris elatio. Verumtamen & in plerisque divitiis invenitur hie animus, qui abundantia sua non ad tumorem superbiae, sed ad opera benignitatis utatur: idque pro lucris maximis numeret, quod ad revelandam miseriam alieni laboris impenderit.

R. Haec est vera fraternitas, quae nunquam potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna caelestia. **V.** Ecce quam bonum, & quam jucundum, habitare fratres in unum. Contemnentes. Gloria Patri. Contemnentes.

Lectio ix.

Omni generi, atque ordini hominum datur in hac virtute consortium: quia possunt esse proposito pares, & impares censu. Nec inter est, quantum sint in terrena facultate dissimiles, qui in spiritualibus bonis

nis inveniuntur aequales. Beata igitur illa paupertas, quae rerum temporalium amore non capitur, nec mundi opibus augeri appetit, sed caelestibus bonis ditescere concupiscit. Te Deum laudamus. 12.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

In Festo Desponsat. B. Mariae Virg. cum S. Joseph. Duplex.

Ad Vesperas.

Antiphona. Desponsatio gloriose, cum reliquis de Laudibus. 153. Psalmus. Dixit Dominus, cum reliquis de beata Maria, ut in ejus Officio parvo. cxvj.

Capitulum.

Eccli 24. b

AB initio, & ante saecula creata sum, & usque ad futurum saeculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hymnus. Ave maris stella. cxvij. **V.** Desponsatio es hodie Sanctae Mariae Virginis. **R.** Cujus vita inclitya cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Magnificat & Antiphona. Gloriose Virginis Mariae Desponsationem dignissimam recolamus, quae & Genitricis dignitatem obtinuit, & virginalem pudicitiam non amisit.

Oratio.

FAmulis tuis, quae sumus Domine, caelestiae gratiae munus imperitare: ut quibus beatae Virginis partus exiit salutis exordium; Desponsationis ejus votiva solemnitatis pacis tribuat incrementum. Per Dominum nostrum, &c.

Et fit Commemoratio S. Catharinae Virginis & Martyris, Aaa, Veni sponsa Christi, accipe coronam in aeternum. **V.** Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Oratio.

DEus, qui dedisti legem Moysi in summitate montis Sinai, & in eodem loco per sanctos Angelos

tuos corpus beatae Catharinae Virginis & Martyris tuae mirabiliter collocasti: praesta quaesumus; ut ejus meritis & intercessione, ad montem, qui Christus est, pervenire valeamus, &c.

Deinde Sancti Petri Alerandri Episcopi & Martyris, Anagni. Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, & a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram. **V.** Gloria & honore coronasti eum Domine. **R.** Et constituiti eum super opera manuum tuarum.

Oratio.

Infirmis nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriae actionis gravat; beati Petri Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum nostrum, &c.

Ad Matutinum, Invitatorium. Desponsationem Virginis Mariae celebramus, * Christum ejus Filium adoramus Dominum. Psalmus. Venite, exultemus.

Hymnus. Quem terra, Antiphona & Psalmi Nocturnorum, ut in Officio parvo beatae Mariae. cxx.

In primo Nocturno, Lectiones de Cantico canticorum. Osculetur me, ut in festo Nativitatis beatae Mariae, viij. Septembris.

R. i. Hodie desponsata est beata Virgo Maria ex progenie David: * Per quam salus mundi crediturum apparuit, cujus vita gloriosa lucem dedit saeculo. **V.** Desponsationem beatae Mariae Virginis cum gaudio celebramus. Per quam.

R. ij. Beatissimae Virginis Mariae Desponsationem devotissime celebramus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. **V.** Cum jucunditate Desponsationem beatae Mariae Virginis devotissime celebramus. Per quam.

R. H. Gloriosa Virginis Mariæ Desponsationem dignissimam recolamus. * Cujus Dominus humilitatem respexit, quæ Angelo nuntiante concepit Salvatorem mundi. * Beatissima Virginis Mariæ Desponsationem devotissime celebramus. Cujus Gloria Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in medio ejus, non commovebitur.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.
Ex Homilia secunda super Missus est.

Lectio IV.

Oportebat à principe mundi aliquamdiu celari divini consilii sacramentum: non quod Deus, si palam opus suum facere vellet, impediri posse ab ullo metueret; sed quia ipse, qui non solum poterent, sed etiam sapienter quæcumque voluit, fecit, sicut in omnibus operibus suis quasdam rerum, vel temporum congruentias propter ordinis pulchritudinem servare consuevit; ita in hoc quoque tam magnifico opere suo, nostræ videlicet reparationis, non tantum potentiam suam, sed & prudentiam ostendere voluit.

R. Desponsatio gloriosæ Virginis Mariæ ex semine Abraham, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David;

* Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias. * Hodie desponsata est beata Virgo Maria ex progenie David. Cujus vita.

Lectio V.

Conveniens ergo erat, ut suaviter quoque omnia, cælestia scilicet & terræna disponeret: quatenus & illinc deiciens inquitum, reliquos in pace firmaret: & hic debellaturus invidum, nobis prius suæ humilitatis & mansuetudinis valde necessarium exemplum relinqueret: sicut mirabili fieret moderamine sapientia, ut & suis suaviter

& hostibus fortis appareret.

R. Cum jucunditate Desponsationem beatæ Mariæ celebramus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. * Corde & animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ Genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Lectio VI.

Quid enim prodesset diabolum à Deo vinci, nobis manentibus superbis? Necessario igitur desponsata est Maria Joseph, quando per hoc & à cænis sanctum absconditur, & à sponso virginitas comprobatur, & virginis tam verecundia patet, quam famæ providetur. Quid sapientius? quid dignius divina providentia? Uno tali consilio secretis cælestibus & admittitur testis, & excluditur hostis, & integra servatur fama Virginis Matris.

R. Desponsatio tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: * Ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster.

* Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam. * Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ex te enim. Gloria Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

V. Eliget eam Deus, & prælegit eam. **R.** In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. I.º

Cum esset desponsata mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.
Lib. I. Comment. in cap. I. Matth.

Quare non de simplici virgine, sed de desponsata concipitur Primum, ut per generationem Jo-

Jo-

Joseph origo Mariæ monstraretur: secundo, ne lapidaretur à Judæis ut adultera: tertio, ut in Ægyptum fugiens haberet solatium. Martyr Ignatius etiam quartam addidit causam, cur à desponsata concepitur: Ut partus, iniquis ejus celaretur diabolo, dum eum putat non de virgine, sed de uxore generatum.

R. Beatum me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. * Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia.

Lectio VIII.

An tequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Non ab alio inventa est, nisi à Joseph, qui penè licentiæ maritali futuræ uxoris omnia noverat. Quod antequam dicitur, Antequam convenirent; non sequitur ut postea convenirent: sed Scriptura quod factum non sit, ostendit.

R. Felix namque es sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. * Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femine sexu: sentiant omnes tuum juvenem, quicumque celebrant tuam sanctam Desponsationem. Quia ex te. Gloria Patri. Christus.

Nona Lectio de S. Petro Alexandrino Episcopo & Martyre, ut in Breviario, nisi fuerit Dominica.

AD LAUDES,

& per Horas. Antiphona.

Desponsatio gloriosæ Virginis Mariæ ex semine Abraham, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica. Antiphona. Desponsatio est hodie Sanctæ Mariæ Virginis; cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Part. Estiva.

Antiphona. Regali ex progenie Maria exorta refulget: cujus præcibus nos adjuvare mente & spiritu devotissime poscimus. **Antiphona.** Corde & animo Christo canamus gloriam, in hac sacra solemnitate præcelsæ Genitricis Dei Mariæ. **Antiphona.** Cum jucunditate Desponsationem beatæ Mariæ celebramus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Capitulum ut supra. 151.

Hymnus. O gloriosa virginum. **V.** Desponsatio est hodie Sanctæ Mariæ Virginis. **R.** Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedictus, Antiphona.

Desponsationem hodiernam perpetuæ Virginis Genitricis Dei Mariæ solemniter celebramus, qua celsitudi throni processit, & alleluia.

Oratio ut supra. 151.

Deinde fit Commemoratio S. Petri Alexandrini Episcopi & Martyris, Antiphona. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. * Justus, ut palma florëbit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio. Infirmatē nostram, ut supra. 151.

Ad Primam in R. brevi dicitur V. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Desponsatio est hodie. **Capitulum.** Ab initio, ut supra. 151.

V. breve. Spécie tua * Et pulchritudine tua. Spécie tua. * Intende, prospere procede, & regna. Et pulchritudine. Gloria Patri. Spécie. * Adjuvabit eam Deus vultu suo.

R. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Ad Sextam, Antiphona.

Regali ex progenie.

Capitulum. *Eccl. 24. b*

Et sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requie-

Bbbb

quievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine Sanctorum detentionis mea.

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. **V.** Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus Gloria Patri. Adjuvabit. **V.** Elégit eam Deus, & praelégit eam. **R.** In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Cum jucunditate.

Capitulum.

Ecclesi 24. b

In platéis sicut cinnamómum, & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha élécta dedi suavitatem odoris.

R. breve. Elégit eam Deus, * Et praelégit eam. Elégit. **V.** In ta-

bernaculo suo habitare facit eam. Et praelégit Glória Patri. Elégit. **V.** Diffusa est grátia in lábis tuis. **R.** Propter eam benedixit te Deus in aeternum.

In secundis Vesperis, Antiphona, Psalmi, Capitulum, & Hymnus ut in primis Vesperis. 151.

V. Desponsatio est hodie Sanctae Mariae Virginis. **R.** Cujus vita inclyta cunctis illustrat Ecclesias.

Ad Magnificat, Antiphona.

Desponsatio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est sol justitiae, Christus Deus noster: qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: & confundens mortem donavit nobis vitam sempiternam.

Oratio. Famulis tuis, quæsumus, ut supra. 151.

OFFICIUM

B. MARIE VIRGINIS

DE GUADALUPE, MEXICANÆ,

SIVE REGNI NOVÆ HISPANIÆ,

Quod in omnibus Dominiis Catholico Hispaniarum Regi subjectis recitandum sub ritu Dupl. maj. die ab Ordinariis assignanda (exceptis Dominica) Benedictus Papa XIV. benigne concessit.

DUPLEX MAJUS.

Omnia dicuntur ut in Festo ad Nives die v. Augusti, præter propria.

Ad Magnificat, Antiphona. Elégi, & sanctificavi locum istum, ut sit ibi Nomen meum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus.

Oratio.

Deus, qui sub beatissimæ Virginis Mariæ singulari patrocinio constitutos perpetuis beneficiis nos comulari voluisti: præsertim supplicibus tuis; ut ejus hodie commemoratione lætamur in terris, ejus conspectu perfruamur in cælis. Per Dñm nostrum, &c.

Ad Matutinum, omnia ut in Festo ad Nives, præter Lectiones.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j.

Cap. 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in cælis, ut ori-rétur lumen indeficiens, & sicut nébula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, & thronus meus in columna nubis. Gyrum cæli circumivi sola, & profundum abyssi penetravi, in fluctibus maris ambulavi, & in omni terra steti: &

in omni populo, & in omni gente primatum habui: & omnium excellentium & humilium corda virtute calcavi: & in his omnibus requiem quesivi, & in hereditate Domini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhabitata, & in Israel hereditare, & in electis meis mitte radices.

R. Vidi speciosam sicut columbam, ascendentem desuper rivos aquarum: ejus inestimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus. * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. **V.** Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ, & thuris? Et sicut.

Lectio ij.

AB initio, & ante secula creata sum, & usque ad futurum seculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine Sanc-

Bbbb 2